

[Veistrup.]

Det ærede Medlem kritiserede saa Loven om Sædekorn. Hvad var Meningen med denne Lov? Meningen var den simple, at den danske Jord skulde tilsaas, at det ikke skulde gaa saaledes, at der var nogle Arealer her i Danmark, som ikke kunde blive tilsaaget. Det forekommer mig at være en fortjenstfuld Handling at sørge for, at samtlige Arealer her i Landet kunde blive tilsaaget.

Dernæst vil jeg gerne spørge det ærede Medlem: Mener det ærede Medlem heller ikke, at de 20 Mill. Kr., som det danske Landbrug lettes for, er noget værd? Eller skulde man ogsaa have undladt Vedtagelsen af Loven om de 20 Mill. Kr., som det danske Landbrug nu lettes for?

Det ærede Medlem tilføjede, at han ønskede en Kornlov, og han sagde derom, at det var Kornet, som var Skyld i hele Landbrugskrisen. Det turde dog vist være en Misforstaaelse. Alle, der kender det danske Landbrugs Stilling og dansk Landbrugsproduktion, ved, at det, som dansk Landbrugs Indtægter først og fremmest har været baseret paa, er Fedevareproduktionen. Men jeg forstaar meget vel, at det store Landbrug er stærkt interesseret i at faa en Forhøjelse af Kornpriserne.

Det ærede Medlem sagde, efter at have gjort opmærksom paa, at de Handlinger, der var foretaget, ingenting var værd, at Tiden til Handling nu maatte være inde. Jeg anser denne Udtalelse for en behagelig Spøg af det ærede Medlem. Naar det ærede Medlem paa Rigsdagens sidste Mødedag siger, at nu er Tiden til Handling inde, saa forekommer det mig, at Tiden tværtimod maa være forpasset, og at det derfor maa være en spøgefuld Bemærkning af det ærede Medlem.

Naar det ærede Medlem endelig siger, at der er Tusinder af Kvinder og Mænd, som venter paa Lysning, saa vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at den Lysning har vi arbejdet paa at fremskaffe hele Tiden, medens det ærede Medlem og hans Parti har sat sig selv udenfor og erklæret politisk Strejke her i Rigsdagen. Jeg siger til det ærede Medlem: Pas paa, at Vælgerbefolkningen ikke erklærer Lockout overfor det ærede Medlem.

Maa jeg blot sige til Slut, at det forekommer mig, at det ærede Medlem her har ladet en gunstig Lejlighed til at tie gaa fra sig.

J. R. Poulsen: Man burde kunne forlange, naar man bliver imødegaaet af andre Talere, at de gør det loyalt og rigtigt!

Jeg havde noteret op, hvad jeg vilde sige i Dag, og naar den ærede Ordfører (Hauch) begyndte med at sige, at jeg havde udtalt, at Resultatet af denne Rigsdagssamling intet betød, hvad den ærede sidste Taler (Veistrup) ogsaa sagde noget i Retning af, saa er det ikke rigtigt. I mine Optegnelser staar: Venstre har faaet Kronesækning, Ejendomsskatternes Lettelse og Rentesaenkning. Jeg havde hertil føjet: den meget tvivlsomme Hjælp, men det er altsaa de tre Ting, som jeg mener vil være til nogen Hjælp for Landbruget.

Den ærede sidste Taler nævnte, at jeg havde krævet Handling og havde udtalt, at alle Landbrugets Kvinder og Mænd venter en Lysning. Jeg maa hævde, at den Lysning, der hidtil er kommet frem ved dette Kriseforlig og ved Rigsdagens Arbejde i Vinter, er meget svag, og hvis ikke Lysningen bliver stærkere, naar Rigsdagen genoptager sine Møder — det er til den Tid, jeg kræver Handling —, vil det gaa ud over en Masse af Landbrugets Kvinder og Mænd.

Det ærede Medlem spurgte, om jeg vilde have Kronen i Pari. Det har jeg aldrig sagt. Der har ikke i denne Rigsdagssamling for mig været Anledning til at stemme om Kronesækning eller ej. Jeg staar selvfølgelig paa det Standpunkt, at en Kronesækning er en Hjælp og har været en Hjælp; den er blot ikke let at faa Øje paa. Jeg kan hertil føje, at naar vi i Eftermiddag eller i Aften, hvornaar det nu bliver, faar Lovforslaget om Lettelse af Ejendomsskatterne til Behandling, vil jeg personlig, idet lavere Ejendomsskatter er et gammelt L. S.-Krav, som har været fremsat mange Gange og med stor Styrke, stemme for dette Lovforslag, selv om det indeholder meget, som jeg ikke kan være tilfreds med.

Jeg tror, at jeg dermed har svaret de to ærede Medlemmer saa nogenlunde. Til Slut blot dette: Den ærede Ordfører (Hauch) ankede over, at jeg havde sagt, at Landbruget ikke var repræsenteret ved Landbrugsraadet. Det har jeg heller ikke sagt. Jeg sagde, at mange Landmænd ikke følte sig repræsenteret ved Landbrugsraadet, og det har jeg Lov til at sige. Det er min personlige Overbevisning, og det er mange Tusinders med min.

Ordføreren (Hauch): Jeg skal ikke forlænge denne Debat, men kun med et Par Bemærkninger rettede det ærede Medlem.

Hvad det ærede Medlem har skrevet i sin Tale, ved jeg ikke, men hvad det ærede Medlem har sagt, og hvad Rigsdagstidende vil udvise, føler jeg mig fuldkommen over-